

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2008. november 13-án, csütörtökön, 10 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

315/A. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. Tájékoztató a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló törvény közoktatást érintő fejezeteiről
Előadó: Bencze Péterné közigazgatási tanácsadó, Pénzügyminisztérium
2. Az ÚMFT Regionális Operatív Programok 2009-2010. évekre szóló akciótervei társadalmi egyeztetés céljából közzétett anyagainak megvitatása
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök
3. Előterjesztés az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI. 13.) kormányrendelet módosításáról
Előadó: Marosán Enikő érettségi referens
4. Egyebek
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
Agatics Hajnalka (Országos Horvát Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
Kjoszeva Szvetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
Medvegny Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
Dr. Pillér Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat) alelnök
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Főosztály)
Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Bencze Péterné közigazgatási tanácsadó (Pénzügyminisztérium)
Marosán Enikő érettségi referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Magyar Zita osztályvezető (Oktatási Hivatal Tankönyvosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 10 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk, bár a határozatkéesség most ebben az esetben nem volt feltétlen követelmény, hiszen itt csak véleményezési jog van, nincs egyetértési jog a napirendi pontok között.

Amit kiküldtünk, kiküldött a tisztelt minisztérium, gondolom, mindenki megkapta e-mailben is és nyomtatott formában is.

A napirendi pontokat a kiküldöttek szerint teszem föl szavazásra, kérem, fogadjuk el. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag elfogadtuk.

Tisztelettel köszöntöm a megjelenteket, Simon Istvánné főosztályvezető asszonyt; Paulik Antal főigazgató-helyettes urat; valamint 1. napirendi pontunk előadóját, Bencze Péterné közigazgatási tanácsadó asszonyt a Pénzügyminisztériumból.

Megkezdjük napirendünk tárgyalását, elsőként: tájékoztató a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló törvény közoktatást érintő fejezeteiről.

Tessék parancsolni!

BENCZE PÉTERNÉ: Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel üdvözlök mindenkit. Azt hiszem, ismert, hogy ez nem egy szokványos költségvetési menetrend, ami mögöttünk van és ami előttünk áll. Mondhatni, a szeptemberi benyújtott változathoz képest már egy újabb változatot tárgyal a parlament, és az is nyilvános, hogy ehhez a pénzügyi és a gazdaságra is átszűrődő válsághoz kapcsolódó kormányzati intézkedések nyomán további korrekció társul, ami már nem önálló költségvetési törvényjavaslatként, hanem módosító indítványként került az Országgyűlés elé. Ezt a módosító indítványt a tegnapi részletes vita során a bizottságok már megtárgyalták a kedd-szerdai bizottsági üléseken.

Az alapesetbe képest a változásokkal szeretném kezdeni. A benyújtott törvényjavaslatban azzal számolt a költségvetés – és most már átmegegyek arra, hogy a közoktatási támogatások, hozzájárulások körében nyilván általános rendelkezések is vannak, ami itt nálunk is lecsapódik –, tehát az ágazatra vonatkozó fenntartói finanszírozásban pluszként jelent meg a 2008. évi bérintézkedésekből az ágazatra jutó összeg beépítése. Az idei költségvetésben egy céltartalékban tervezte a kormány a 2008. évi béremelés hatását, de ez most 2009-re beépül a bérhordozó normatívába. Ebből az ágazatra jutó 38,2 milliárd forintról van szó önkormányzat egészében, és ebből, miután a közoktatás egy bérigényes ágazat, 21,8, közel 22 milliárd forint az, amivel növekedhetett a közoktatási támogatások főösszege.

Az eredeti változatban még járulékcsökkenéssel számolt a kormány, tehát hogy következő év áprilisától csökkennek a munkaadói járulékok, azonban ez az intézkedés a második benyújtott változatban már elmaradt. Ez viszont érdekes módon a második változatban már többletet jelentett az ágazat számára, hiszen a számított járulékcsökkenés összege az eredeti javaslatban még mínuszként szerepelt a támogatásokban. De ez a második változatban már visszaépült a költségvetésbe.

A következő lényeges, ami szintén az eredeti változatot érinti, az áfatörvény módosításához kapcsolódik, ami arról szólt még tavaly májusban, hogy akik ingyenesen vagy kedvezményesen étkeznek, de áfaalanyok, tehát aki biztosítja az étkeztetést, azoknak az ingyenes étkeztetési utáni áfát is meg kell fizetni, kvázi mintha az a gyerek is befizette volna a nyersanyagköltségnek megfelelő normát. Erre az önkormányzatok nem készültek, moratóriumot adott a törvény most 2009. január 1-jéig, és ennek megfelelően 4 milliárd forint épült a költségvetésbe, természetesen az étkeztetési normatívára, azaz 55-ről 65 ezer forintra emelkedett; ez közel 20 százalékkal növeli a kedvezményes, illetve ingyenes étkeztetéshez kapcsolódó hozzájárulást.

További intézkedés az ingyenes étkeztetés kiterjesztése felmenő rendszerben, most már a 6. évfolyamosok esetében is. Tehát akik rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesülnek, és 6. évfolyamra járnak iskolába, ők ingyenesen étkezhetnek jövőre, már január 1-jétől. Ezt tehát dologi része volt a növekménynek.

Bejött az április végén, májusban elfogadott „Új tudás” programból eredeti változatban az önkormányzati rendszerben egy majdnem 19 milliárd forint. Ez egy korhatár nélküli program volt, a védőnői hálózat fejlesztésétől, bölcsőde, közművelődés, művészetig bezárólag egy csomó területet érintett. Tehát ez volt az első változat.

A második változatban tehát a járulékcsökkenés elmaradása miatt visszaépült a járulékcsökkenés korábban kivont hatása. Még az történt a második változatban, hogy az „Új tudás” program egy szűkített változattal jelent meg, és az önkormányzati területen ez azt jelentette, hogy a 18 milliárd forintról lement az önkormányzatot érintő főösszeg 11,9 milliárd forintra. Tulajdonképpen az esélyegyenlőség lehet ennek a programnak a fókuszában, ami a közoktatásban megjelenik, és az ezzel kapcsolatos bérintézkedések is, ami megmaradt ebben a körben.

Arról kellene most beszélni, hogy mi maradt a módosító indítvány után a költségvetésben, vagy mi marad, ha ezt a módosító indítványt befogadja a Ház. Ismert a kormánydöntés, hogy mi marad el a válság miatt: azaz a 13. havi juttatás, illetve nem emelkedik jövőre a közszférában a bér. Tehát az érdekegyeztető fórumokon a bérmegállapodás alapján jövőre tervezett 4 százalékos béremelésről van szó, ami, úgy tűnik, hogy elmarad. Ennek a két dolognak a hatása csak az önkormányzati büdzsében több mint 151 milliárd forint volt. Ennek a 2009. évi béremelés-hatása 72 milliárd forintot jelent, és a 13. havi juttatás szintén másik 72 milliárd forintot jelent. A további, ami még a 151-ből hiányzik, a szociális juttatások alacsonyabb alapra helyezésével összefüggő rendezési ügyek voltak.

Az utolsó változat: hogyan néz ki akkor most a költségvetés? A 13. havi juttatás főösszegéből, ami, mint mondtam, 70 milliárd körüli, ebből 41 milliárd a közoktatásra jutó rész; mint ahogy ez bérarányos volt akkor is, amikor beillesztettük a 2008. évi bérintézkedésbe, ugyanolyan bérarányos nyilván, amikor a 13. havi juttatás számbavételéről van szó, akkor is. Tehát 41 milliárd forint volt az, ami igazából mozgott ebben a költségvetésben a módosító indítvány és a benyújtott változat között. Más központosított előirányzathoz nem nyúlt a költségvetés; az „Új tudás” program marad, és az előző intézkedésekkel, tehát az áfatörvény-módosítással összefüggő beépítést nem érintette ez a módosító indítvány.

Egyenlegében ez azt jelenti számszerűsítve, hogy a 2008. évi országgyűlési javaslat szerinti 464 milliárd forintos önkormányzati közoktatási támogatási főösszeg 2,4 milliárd forinttal csökken az intézkedések egyenlegeként. Tehát most 462 milliárdról van szó a legutolsó változat szerint.

Ez a 41 milliárd forint felszívta azokat az előrelépési lehetőségeket a normatív rendszerben, amelyek az első menetre biztatóak voltak, így csökkenteni kellett a normatívákat. A most támogatott változat szerint ez úgy érinti az összes normatívát, hogy a teljesítménymutató 2 millió 550 ezer forintos összege az utolsó négy hónapra mintegy 100 ezer forinttal csökken, azért akkor, mert a tanévi finanszírozás miatt a költségvetési törvényjavaslat nem nyúlhat az előző költségvetési évben induló és a jövő év első nyolc hónapjáig tartó tanévhez. Szeptembertől tehát 100 ezer forinttal csökken a teljesítménymutató. Az összes többi normatívát is hasonló arányban kellett csökkenteni, ami a fajlagos összegekhez viszonyítva 5 százalékos csökkenést jelent a teljes rendszerben. Ezt a korrekciót természetesen csak azoknál a normatíváknál lehetett elvégezni, amelyek valamilyen bért is hordoznak. Nem csökken a tankönyvtámogatás előirányzata, mert annál nincs tizenharmadik havi juttatás, s nem csökken a bejáró-normatíva és az étkezési normatíva

összege sem. Az összes többinél viszont arányosan végig kellett vezetni ezt a korrekciót, beleértve a többcélú kistérségi társulások támogatásait is.

Megmarad az „Új tudás” program a második változat szerinti 11,9 milliárd forintos összegben, amihez kapcsolódik egy „Új tudás” tábla is. Ezen a 11,9 milliárd forinton belül 2,2 milliárd kifejezetten bérintézkedés. Mindegyik január 1-jétől épül be a közoktatásba, és egyes területeken lehetőséget ad vagy pótlék, vagy kiegészítő illetmény formájában valamiféle teljesítmény-elismerésre. Ilyen az osztályfőnöki pótlék, az esélyegyenlőség keretében az integrációs rendszerben foglalkoztatott pedagógusok kiegészítő illetményezése, valamint a sajátos nevelési igényű gyerekekkel foglalkozó pedagógusok számára szolgáló kiegészítő illetmény megállapítása.

Szintén pedagógusjuttatásokat érint az, hogy a két éve bevezetett teljesítménymotivációs alap összege – ami ebben az évben 1,1 milliárd forint – jövőre az „Új tudás” programból 1,8 milliárd forinttal növekszik, s így közel 3 milliárd forint áll rendelkezésre erre a célra.

Ezenkívül a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek számára új fejlesztő programok indítására lesz lehetőség. A 16. számú mellékletben van egy jogcím, amelynek az összege eddig 2,8 milliárd forint volt, s ez most 3,8 milliárd forintra emelkedik úgy, hogy a szakszolgálati és egyéb esélyegyenlőségi támogatási rész leválik erről az előirányzatról és kifejezetten önálló címként jelenik meg egy, az integrációs foglalkoztatásokhoz kapcsolódó előirányzat. Az előző évi 2,8 milliárd forintból 2,2 milliárd forintot örökölt ez a feladat, amit 1,6 milliárd forinttal emelt meg az „Új tudás” program.

Bevezetésre kerül az óvodáztatási támogatás, ami tulajdonképpen egy ösztönző segély akkor, ha a szülő a gyermeket ötéves kora előtt elviszi az óvodába. Ennek a rendszerét a törvény mellett két jogszabály is szabályozza. Egyrészt – mivel a gyermekvédelmi törvényben kerül ez kimondásra – alapvetően a gyermekvédelmi törvény végrehajtási kormányrendelete szabályozza az eljárást, másrészt az oktatási intézmények rendjéről szóló 11/94-es miniszteri rendelet foglalkozik az óvodáztatási támogatással. Ez teremti meg a pénz megfelelő elosztásának a feltételét, azt, hogy valóban célt érjen ez a támogatás.

Az egyéb támogatások között jelenik meg az iskolapszichológus-hálózat fejlesztése, mégpedig kistérségi szinten. Az elképzelések szerint kistérségenként felmenő rendszerben évente egy-egy iskolapszichológussal növelhető a foglalkoztatottak száma. Ez jövő szeptember 1-jétől indul egy-egy fővel és a 173 kistérségben 173 pszichológus foglalkoztatására nyújt lehetőséget.

A komprehenzív iskola támogatásának a keretében felmenő rendszerben egy több iskolafokozatot átfogó egységes oktatási rendszer kiépítését kívánja ösztönözni a költségvetés, illetve a szakma.

Korábban vezettük be azt a támogatási formát, amely a szakiskolákban és a szakközépiskolákban a kilenc-tizedik évfolyamokon támogatja a gyakorlati oktatást. Ezzel kapcsolatban hiányérzetük volt a szakközépiskoláknak, mondván, hogy a tizenegy-tizenkettedik évfolyamokat miért nem támogatja hasonló formában a költségvetés. Ilyen támogatás továbbra sem lesz, de az 5. számú mellékletben 50 millió forinttal megjelenik egy központosított előirányzat, amit a szakközépiskolát fenntartó önkormányzatok azok után a tizenegy-tizenkettedik évfolyamos szakközépiskolai tanulók után igényelhetnek, akiket szakmai tárgyakból készítenek fel az érettségire, s ennek következtében az OKJ-s képzésük megrövidíthető az egyik szakképzési évfolyammal. Ilyen támogatási lehetőségek épülnek be az „Új tudás” programból a költségvetésbe.

Az „Új tudás” programban először benne volt, hogy az érettségiztetés támogatása 1 milliárd forinttal jelenjen meg az önkormányzati költségvetésben is. A második változatról a program szűkítése miatt ez a feladat kikerült, de belső tartalékból – a létszámcsökkenés és a teljesítménymutatók felmenő rendszerének szűkülése miatt – megjelenik egy 1 milliárd

forintos előirányzat a középszintű érettségiztetéshez, és a tárcánál továbbra is megmarad a jelenleg is ott lévő 1,1 milliárd forint, amiből az érettségiztetéssel összefüggő ügyeket ezután is rendezni lehet.

Amit még szeretnék említeni, az egypár folyamat. A teljesítménymutató rendszer felmenő rendszerben a harmadik évébe fog lépni 2009 szeptemberétől. Gyakorlatilag az óvodák betagozódtak ebbe a rendszerbe, és már az 1-3., 5-7., 9-11. évfolyamok már mind fölzárkóztak az átlaglétszám-paraméterekhez, tehát puhított változatban a csoportlétszám-érvényesítés már csak, hadd nem mondjam, minden negyedik évfolyamon érvényesül. Ez természetesen nem igazán érinti a kisebbségi oktatást, miután a kisebbségi oktatásban szervezett csoportokra továbbra is az vonatkozik, hogy a kisebbségi törvény alapján ők megszervezhetik, ha legalább 8 fő igényli ezt az oktatást, persze évfolyamonként, és ennek megfelelően őket, az ilyen csoportokat figyelmen kívül kell hagyni az átlaglétszám-számításnál. Ugyanígy van ez a többcélú kistérségi társulásoknál is. Tehát ez a kedvezmény itt továbbra is megmarad.

A felmenő rendszerhez, azt hiszem, mást nem is kell hozzátennem. Hanem a kisebbségi oktatást érintő normatívákra szeretnék már csak áttérni.

A nemzeti és etnikai kisebbségi oktatás, ami nem a két tannyelvű oktatáshoz vagy a nyelvi felkészítéshez kapcsolódik, ez a normatíva is ezzel a bizonyos mínusz 13. havi juttatással mintegy 5 százalékkal csökken a most élő változat szerint. Ugyanez vonatkozik a két tannyelvű oktatásra, a nyelvi felkészítő oktatásra is. Tehát ezek a normatívák ilyen mértékben egyelőre csökkennek. Változatlanul marad viszont a központosított előirányzatok között tervezett 1,1 milliárd forint, ami továbbra is lehetőséget biztosít arra, hogy a kiadások tekintetében 80-90, netán 100 százalékban is segítséget tudjon nyújtani továbbra is a költségvetés az ilyen oktatást folytató fenntartók számára.

A kisebbségi önkormányzatok esetében, tehát ha önkormányzatokról beszélünk, ebben az esetben is változatlanul megmarad az önkormányzati költségvetésben egy közel 1,6 milliárd forintos előirányzat, ami a települési önkormányzatokat, illetve a most megalakult területi önkormányzatokat kívánja támogatni. Tavaly, helyesebben már idén bevezetésre került, hogy ennek a támogatásnak egy része általános támogatásként, 25 százaléka pedig valamilyen feladatarányosan kerül elosztásra. Ez továbbra is így marad. Azt kell még kiemelni, hogy a területi önkormányzatok másfélszeres pontszámmal jelennek meg mind az általános, mind pedig a feladatarányos támogatásban.

Aktuális feladat, hogy az általános támogatást természetesen automatikusan megkapják ezek a területi és települési önkormányzatok, azonban a feladatarányos támogatás igényléséhez most december 1-jéig kell beadni az igénylést, hogy a megfelelő pontszámok alapján elosztásra kerülhessen ez az összeg.

Az országos kisebbségi önkormányzatok esetében ez nem önkormányzati terület, hanem a költségvetési törvénynek minden évben valahol a harmincas paragrafusai között szokott megjelenni a humán szolgáltatók, társadalmi szervezetek támogatása. Ezen belül az országos kisebbségi önkormányzatok továbbra is ugyanolyan arányban részesednek a kiegészítő támogatásból, mint amilyen arányban az egyházak, helyesebben amilyen összeggel az egyházak az egyházi elszámolások alapján, ugyan a most még tervezett számítások alapján fognak részesülni. A módosító indítvány itt is tartalmaz az OKM fejezetben lévő előirányzatból egy bizonyos csökkentést, de ez nem a kiegészítő normatívát érinti, hanem a rendes normatívákban is érvényesül nyilván a 13. havi juttatás elmaradásából adódó támogatáscsökkentés.

A 30. § annyiban bővül egy új szabállyal még, hogy korlátozza az oktatási miniszter hatáskörét annyiban, hogy közoktatási megállapodásokat csak olyan mértékben köthet, olyan mértékű kötelezettségre vállalhat, hogy az ne haladja meg a 2008. évi szintet – azt hiszem, ez

így érhető –, és hogy ezek a kötelezettségvállalások az öt évet nem haladhatják meg. Tehát ez az, ami még a kisebbségi önkormányzatokat érinti.

Több dolgról most nem szólnék; ha kérdés van, arra majd válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást. Tessék, tisztelt bizottság, hozzá lehet szólni, kérdést lehet feltenni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Amíg gondolkoztok, kiegészítésképpen elmondanám, hogy a Bencze Péterné kolléganő által is említett elkülönített keret a nemzetiségi feladatok támogatására egyrészt nem csökkent. Másrészt azt látni kell, hogy az elmúlt három év gyakorlata szerint megfelelően ellensúlyoz bizonyos fenntartói nehézségeket, így például a kétnyelvű és a teljes anyanyelvű iskolafenntartók által fenntartott intézmények költségvetése központi támogatásból 90, illetve 100 százalékra egészül ki továbbra is. Ebből a forrásból tudjuk megoldani az ingyenes tankönyvellátást, a nemzetiségi tankönyvellátást a fenntartók számára, tehát a korábban a fejezetben jelentkező utánnomlás költségeit.

És egy új elemmel bővült – ezért kértem szót, hogy elmondjam –, hogy azok az intézményfenntartók is terveink szerint a korábbinál magasabb támogatásban fognak részesülni, akik elindították eddig a tanévig, tehát a jelen tanévig elindították a kétnyelvű nemzetiségi oktatást, és eljutottak legalább a 2. évfolyamig. Ez azért nagyon fontos, hogy megfelelő eszközökhöz juthassanak ők is, hogy egy dinamikusabb ütemben ezt a feladatot el tudják látni. Nyilvánvalóan egy nehezebb költségvetési helyzetben ezen a feladaton csak úgy lehet túljutni, ha központi támogatásokat is kap. Ez az intézményi kör nem túl nagy. Úgy gondoljuk, hogy ezt ebből a keretből még viszonylag biztonsággal meg lehet oldani. Azt gondolom, ez a mi területünk számára pozitív változás.

A másik pedig az, hogy nem tudom, milyen mértékig sikerül, és nem a jövő évi költségvetést érinti, hanem az ideit még, nem tudom, sikerül-e keresztülvinnünk a rendeletmódosítást, de ha azt a pénzmaradványt, ami az idén ebből a keretből megmaradt, azért, mert most van kifutóban a tankönyvrendelés, a három év jövőre fog lejárni, és beruházástámogatás is az idén kevesebb volt, ami a vegyes bizottságok ajánlásaiból adódott, tehát fennmaradt több mint 200 millió forint, úgy gondoltuk, hogy a legnehezebb helyzetben lévő, igen apró településeken, az 1100 fő alatti településeken működő nemzetiségi iskolák és óvodák részesülnek ebből elsősorban. Úgy tűnik, hogy körülbelül gyermekenként 40 ezer forintot lehet még az év végéig kiosztani ezeknek a fenntartóknak. Kiegészült a rendelet azzal, hogy a kétnyelvű iskolát fenntartók is kapnak ebből a forrásból, még hozzá azok, akiknek a 30 milliós felső korlát miatt a költségvetését nem sikerült legalább 90 százalékra kiegészíteni; gondolom, ez világos.

Ami még nagyon fontos, és érdemes a bizottságnak tudni, hogy már az idén közoktatási megállapodás megkötésére kerül sor a kiegészítő kisebbségi oktatást fenntartó három országos önkormányzattal, a PM engedélyével, ahogy ezt megoldani kell, és legalább öt évre szól ez a megállapodás is. A szakmai normatíva még egyszerese lesz az a forrás, amihez így hozzájutnak. Azt reméljük, hogy ebből viszonylag biztonsággal tudják az intézményeiket fenntartani a jövőben is.

ELNÖK: A közszolgálatban dolgozók illetménykiegészítése egyszer volt 15 ezer forint, szeptemberben pedig 20 ezer forint lesz. Ez a szlovák és a német önkormányzatot is érinti. Hol lehet megtalálni ennek a forrását?

BENCZE PÉTERNÉ: Most folynak az egyeztetések arról, hogy mi módon és hogy lesz elosztva az erre szolgáló fedezet. Ennek a forrását a központosított előirányzatokban lehet megtalálni, ahol a bérkorrekciókra és egyéb ügyekre 22 milliárd forint áll rendelkezésre.

Ezt azért nem hoztam szóba, mert majd az érdekegyeztető tárgyalásokon fog eldőlni, hogy ez mi módon és hogy fog elosztásra kerülni.

Szeretném hozzátenni, hogy ez még nem a végleges költségvetési pozíció, hiszen a sarokszámok elfogadására – mint minden évben – november 30-ig kerül sor. Addig „teszi helyre” az Országgyűlés a fejezeti sarokszámokat. November 30-ig még fejezetek között is vándorolhatnak támogatások és előirányzatok, azt követően a második menetben viszont már csak a helyi önkormányzati fejezeten belül, akkor tehát már csak saját magából termelhet ki átengedéseket az önkormányzati alrendszer. Valamilyen változás pedig bizonyosan lesz, hiszen az önkormányzatoknál most zárult a mutatószám-felmérés. Mindig becsült adatokkal indítjuk a költségvetést, de ha máshogy alakulnak a folyamatok az önkormányzati rendszerben, akkor ahhoz természetesen hozzá kell igazítani a költségvetési törvényt is, és a végleges törvény már az önkormányzatok által visszaigazolt adatok alapján áll össze. Ezért még változhat az egyházi és az országos kisebbségi önkormányzatok kiegészítő támogatásának a fajlagos összege is, például azért, mert más gyereklétszámmra vetítődik az a rés, ami a kiegészítő támogatás alapját képezi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kér szót? Paulik Antal úr!

PAULIK ANTAL: Talán nem szerencsés, hogy köztisztviselőként én mondom el: múlt héten a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter találkozott az országos kisebbségi önkormányzatok elnökeivel. Ez épp azon a napon volt, amikor az interneten hozzáférhetővé vált a költségvetési módosítások utolsó verziója. Az elnökök eléggé zokon vették az egységes 5 százalékos normatívacsökkentést, mivel az elmúlt három évben nem emelkedett a normatíva, ami de facto 15-20 százalékos csökkenést jelent. A mostani csökkentésnek elég negatív üzenete van, még akkor is, ha a találkozó minden résztvevője tisztában van a költségvetés helyzetével. Elhangzott, hogy tudomásul veszik a helyzetet, de nem lelkesednek a dologért. De gondolom, ez minden tárcánál és szervezetnél megjelenik.

Az említett találkozón elhangzott az is – ami a sajtóban itt-ott visszaköszön –, hogy a költségvetés számai nyilván nem fognak változni, de a 2010-re történő tervezés során a gazdasági folyamatok függvényében lehetnek pozitív irányú változások. Őszintén szólva én ebben nem nagyon hiszek, de hát ez van.

Tehát csak annyit kívántam elmondani, hogy volt egy ilyen találkozó, amelyen felmerültek ezzel kapcsolatos vélemények. Azt a Pénzügyminisztérium soha nem várhatja el, hogy azok a szervezetek, amelyeknek a költségvetési keretei csökkennek, a költségvetésben megjelenített érdekeik sérülnek, ezért még lelkesedjenek is. Köszönöm.

BENCZE PÉTERNÉ: Valóban csökken a támogatás, de a kiadás is csökken azáltal, hogy a tizenharmadik havi bért nem kell kifizetni. No de melyik ujjunkat harapjuk meg? Az arányos csökkentés látszott a legjobb megoldásnak, mert ha a teljesítménymutatót változtatlanul hagyjuk volna, drasztikusan csökkent volna a teljes kiegészítő rendszer. Beindult feladatok vannak mindenhol, és mindegyik számít a támogatásokra. Ez a legkisebb vérvesztés. Ezzel együtt természetes, hogy szakmai prioritások is megjelennek a költségvetés tárgyalása során.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök asszony!

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főosztályvezető Asszony! Tisztelt Tanácsadó Asszony! Én iksz éve vagyok az OKB szlovák felelőse. Ilyenkor év végén, amikor a következő évi költségvetésről van szó, azt tapasztalom, hogy főosztályvezető asszony és

tanácsadó asszony – persze ezt jó értelemben mondom – kever, kavar és turmixol úgy, hogy a nemzetiségi oktatást tiszteletben tartja. Ezt külön köszönöm.

A most hallottak közül két dolognak örülök. Az egyik az, hogy megemelik az étkezési normatívát. Az étkezési normatíva jelenleg 56 ezer forint, ezt emelik meg 65 ezerre. Egy intézmény első felelőseként kiszámoltam, ha a gyerek nem hiányzik és szeptembertől júniusig igénybe vesz mindent, akkor az 56 ezer forint nem elegendő. Azért élem át mélyen ezt az egész dolgot, mert rettenetesen félek a csökkenéstől, és a felelősség borzasztó nagy úr.

Az „Új tudás” programot is köszönöm, mert ott nagyon-nagyon sok olyan elem van, amire szükség van, és ami ebben a költségvetésben megmarad, amit a költségvetés támogat. Megmondom őszintén, hogy én ennek az iskolapszichológusi támogatásnak személy szerint nagyon örülök, mert erre igenis nagy szükség van, ami összefüggésben van a XXI. századdal.

Örülök annak, hogy az 1,1 milliárd, ami a nemzetiségi oktatásnak, ha jól emlékszem rá, a rendelet szerint valami öt feladatot támogat, megmarad, mert arra is nagy szükség van.

Amikor a költségvetési törvény variációit – első variáció, második, most a harmadik van az interneten, úgy emlékszem – intézményvezetőként figyelemmel kísértem, az első és a második fordulónál mindjárt az volt az első, hogy azt néztem, vajon a nemzetiségi normatíva nagysága milyen, és Medvegyként, Medvegynéként medvetáncot jártam (*Derültség.*), hogy nem mozdul, hanem marad. De amikor a harmadik variációját néztem, akkor nagyon elkeseredtem, hogy te úristen, mi lesz velünk, csökken a normatíva. Az agyam érti – a lelkem nem érti. Az agyam érti, valamelyest és valameddig azt a csökkenést. Mert ha mindenkinek össze kell húzni a nadrágszíjat, akkor jó, elfogadom, ezt meg kell tenni a nemzetiségieknek is valahol. Érti az agyam, de a lelkem háborog, nagyon-nagyon háborog, és biztos, hogy ez meglátszik a mostani pszichés állapotomon is, ahogy jelzek meg amit jelzek.

Az 1,1 milliárdra azért is nagy szükség van többek között, amit a főosztályvezető asszony jelzett a tankönyvtámogatással kapcsolatosan, mert ott a harmadik évnek a vége most ketyeg le. Tehát valami új most indul; egyszer. Másodszor azért van még rá nagyon nagy szükség, mert a különböző vegyes bizottságok anyagaiban vannak megfogalmazások, elvárásai vannak a kinti félnek is, és ilyen elvárások vannak többek között a szlovák vegyes bizottsági anyagban is három intézményt illetően. Tehát erre az 1,1 milliárdra nagy-nagy szükségünk van.

Aztán medvetáncot jártam akkor is, amikor megnéztem azt, hogy a kisebbségi kiegészítő normatíva, ami egyforma az egyházaikkal, nem csökken, tehát még a harmadik variációban sem csökken. Én csak imádkozni tudok, hogy ez maradjon így.

Azt szeretném kérdezni, jól emlékszem-e arra, hogy valóban nem csökkent, hanem növekedett. Szakmailag a tisztelt tanácsadó asszonynak – bár én nem vagyok pénzügyes, de tanulom – igenis igaz az a válasza, amit az előbb hallottunk, hogy ha intézményi szinten csökken valami, és az ember figyelembe veszi azt, hogy valamit nem kell adnia, akkor az valahol egyenlegben van; én kiszámoltam. Szakmailag tehát az, amit ön az előbb mondott, maximálisan elfogadható. De hát a lélek háborog, mert ha az ember felelős valamiért, és részese annak a folyamatnak, amit már az elődök és ősök idestova háromszáz éve védenek, ápolnak, átörökítenek, akkor az komoly dolog.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék, Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Eredetileg nem akartam hozzászólni a témához, főleg két okból kifolyólag. Egyrészt mert elkéstem (*Derültség.*), másrészt pedig mert én is úgy gondolom, ahogy Zsuzsa mondta, hogy nagy jóindulattal és hogy tanulhatom a folyamatot, biztos nem láttam még egyben ezt az egészet. De szeretnék csak három dolgot hozzáfűzni, mindazzal, hogy én is elfogadom, úgy, ahogy elhangzott, hogy az agyam meg a lelkem...

Gond, hogy mindenkinek össze kell húzni a nadrágszíjat, de ez valóban azért jelenthet most komoly problémát, mert előtte éveken át nem követte a folyamatokat, kvázi eleve lemaradásban vagyunk, és még erre összehúzni a nadrágszíjat, azért nagyon komoly feladat lesz, nekünk, akik itt ülünk; ahogy Zsuzsa szokta mondani, a végeken élőknek a torkán ezt szó szerint lenyomni. Sajnos az a gond, legalábbis nálunk, akik nagyon kicsik vagyunk, hogy ez már a létfenntartás kérdése. Ahol csak egy intézmény van adott esetben, ez nagyon megnehezíti a fennmaradást, mert tényleg veszélyben van. Kicsit talán meg is mosolyogtam azt, amikor ön azt mondta, hogy csökken a kiadás, mert nincs 13. havi fizetés... Jó, ez számszakilag biztosan így van, de ezt megint azoknak az embereknek, akik a hátukon viszik a kisebbségi oktatást, le kell nyomni a torkán.

A másik dolog: én is örülök, hogy ez az 1,1 milliárd bent van, de ez az 1,1 milliárd négy évvel ezelőtt is 1,1 milliárd volt. Nekünk eddig még nem volt abban részünk, sajnos rajtunk kívül álló okokból vegyes bizottság nem ült össze, mert az anyaországban különböző politikai forrongások voltak, de most úgy néz ki, hogy ebben az évben már lesz vegyes bizottság; pluszban még a hároméves program, pluszban még amit ebből sok mindent kompenzálni kell. Úgyhogy lehet, hogy ez az összeg most nem lesz elég. És ha olyan ügyesek leszünk, és megint olyan ügyesen gazdálkodunk és mixelünk, hogy marad belőle 200 millió, akkor én a főosztályvezető asszony előtt bokáig fogok hajolni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék!

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Azzal kapcsolatban, amit főosztályvezető asszony is mondott, annyit szeretnék mondani, hogy a kiegészítő oktatás, a három iskola végre kap egy elég szép támogatást, egy ötéves megállapodást. Ezt azért is megköszönöm, harcoltunk itt közösen, akik elejétől tagjai az OKB-nak, hogy létrejöjjön ez a kiegészítő oktatás. Létrejött, de úgy nézett ki, hogy már nem tud fennmaradni, mert szétszórtan vannak a gyerekek, és járunk mindenhova tanítani, illetve járnak a gyerekek, és féltünk, hogy elveszítjük őket. Éppen jókor jött, hogy most megállapodást kötünk. Elolvastam, nagyon jól néz ki. Remélem, nem lesz semmi akadálya, hogy meg is valósuljon, hiszen az OKB is régen részese ennek, hogy fent tudjunk maradni mint kiegészítő iskolák. Napról napra újabb gyerekek jönnek hozzánk év elején, 268 volt, most már jönnek a végekről, felköltöznek Pestre, hozzák a gyerekeket, az elsősöket, már 271-en vannak. Szóval ez ezért is nagyon fontos.

Köszönöm szépen. *(Csillag Márta érkezik a terembe.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Köszöntöm Csillag Márta főosztályvezető asszonyt, aki megjelent a bizottság ülésén.

Igen, tessék parancsolni!

MEDVEGY PÁLNÉ: Elnézést, hogy másodszor szólok, de én rettenetesen el lennék keseredve, ha úgy ülepedne le az agyokban és a lelkekben, hogy én nemzetiségiként örülök és tapsolok a nemzetiségi normatíva csökkenésének – szó nincs erről. Abszolút nem örülök neki, de megérintett. Az intézményre vonatkozóan én sokféle számítást végeztem az első, második és harmadik verzió után. Ha az előbb említett kiegészítő normatíva nem mozdul, akkor egyenleg vonható azoknál az intézményeknél, amelyeket az országos kisebbségi önkormányzatok tartanak fenn. Viszont gond van, baj van, probléma van, s nem is kicsi azoknál az intézményeknél, amelyek a települési önkormányzatokhoz tartoznak. Bízom benne, hogy az 1,1 milliárd forintból ezek az iskolatípusok nagyobb mértékben meríthetnek.

A nemzetiségi normatíva csökkenésének egyáltalán nem örülök, ezért mondtam, hogy ez kellőképpen megérintette a lelkem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Főosztályvezető asszony!

SIMON ISTVÁNNÉ: A nemzetiségi feladatokra elkülönített keret egy előirányzat, amit ezekre és ezekre a feladatokra lehet felhasználni. Az idén 240 millió forint maradvány keletkezett. Jövőre ez nagy valószínűséggel nem lesz, mert a tankönyvrendelések a duplájába fognak kerülni, hiszen lejárt a három év. Azonban az intézkedések összességét kell nézni. A kormányzat, a Pénzügyminisztérium, az Önkormányzati Minisztérium, valamint az Oktatási és Kulturális Minisztérium együttesen törekszik arra, hogy az átlagosnál kiemeltebb védettségük legyen a nemzetiségi intézményeket fenntartóknak. Sikerült megoldani a kiegészítő kisebbségi oktatás problémáját és az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények kérdésköre is rendben van. S a jelenlegi nem túl könnyű gazdasági helyzetben sikerült még egy fejlődő intézménytípust beemelni az elkülönített keretbe. Ha nehezebb idők köszöntenek a Magyarországon élő állampolgárokra, akkor nekünk örülni kell annak, hogy a nemzetiségi intézmények fenntartása továbbra is biztonságos.

A vegyes bizottsági ajánlások korábban kormányhatározattal elfogadott ajánlások voltak és konkrét feladatokra vonatkoztak, de abban nem vagyok egészen biztos, hogy ebből települési önkormányzati fenntartású intézmények beruházására kell egy tetemesebb összeget fordítani, mert ennek az első számú rendeltetése a nemzetiségi közoktatási feladatok biztonságos támogatása és az ilyen feladatokat végző intézmények fenntartásához való hozzájárulás.

Szakmai szolgáltatásokra is lehetett igénybe venni bizonyos összegeket, de a terület eddig nem nagyon élt ezzel. Időről időre kontrollálni kéne, hogy az egyébként megfelelően, bizonyos esetekben kiemelten támogatott feladatok milyen színvonalon teljesülnek. A jövőben ezt érdemes lenne jobban kihasználni, feltéve, ha akkor is lesz erre pénz.

Közvetlen kapcsolatok keretében támogatjuk a gyermekek anyaországba való utazását és ott-tartózkodását. Ez intézményenként 300 ezer forint támogatást jelent, ami bizony nem kevés pénz, de ezzel a lehetőséggel is nagyon kevés intézmény élt. Ezt is szorgalmazni kellene a jövőben.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető asszony. Alelnök asszony, Lásztity Jovánka és főosztályvezető asszony tulajdonképpen összefoglalta az 1. napirendi pont vitáját, ezért nekem már csak az a feladatom maradt, hogy megköszönjem azt az empátiát, amit ezzel az oktatási formával kapcsolatban érez főosztályvezető asszony, szaktanácsadó asszonynak pedig köszönöm a szakértelmét és azt a segítséget, amit kaptunk tőle. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Azt javaslom, hogy a 2. és a 3. napirendi pontot cseréljük fel, mert Marosán Enikő referens asszonynak el kell majd mennie. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm.

Következő napirendi pontunk tehát előterjesztés az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1977.(VI.13.) kormányrendelet módosításáról. Szeretettel köszöntöm Marosán Enikő referens asszonyt, és át is adom neki a szót.

MAROSÁN ENIKŐ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az érettségi vizsga általános követelményeinek az átdolgozásával kapcsolatos anyagot a bizottság tagjai megkapták. A nemzeti fejlesztési terv keretében 2004-2006 között kidolgozott új országos képzési jegyzék volt az előttünk fekvő előterjesztés előzménye. Az oka szintén ez volt, ugyanis a nemzeti fejlesztési terv keretében kidolgozott új OKJ-rendszer egyes pontjaiban

különbözik az eddigi OKJ-rendszertől, aminek az új érettségi vizsga rendszerében is meg kell jelennie. Az önök előtt lévő 100/1997-es kormányrendelet tartalmazza az érettségi vizsga általános követelményeit. A részletes követelményeket tartalmazó 40/2000-es kormányrendelet módosítása is hamarosan szükségessé válik, pontosabban mondva már el is készült, de még apróbb finomításokra van benne szükség.

Az előkészületek során 21 szakmai alapozó vizsgatárgy átvizsgálása történt meg és 19 esetben látták szükségesnek a módosítást. A két nem módosult vizsgatárgy a művelődési és kommunikációs alapismeretek, valamint a rendészeti alapismeretek, amelyek a régi rendszerben is hasonlóképpen működtek. A másik 19 esetében viszont megtörténtek a módosítások.

Az ágazati minisztériumok – amelyek a vizsgatárgyak gondozói – minden szempontból egyetértettek a módosítással, csupán a hatálybaléptetéssel kapcsolatban merült fel észrevétel. Ez alapján megegyezés született arról, hogy ezt a 2011-2012-es tanévben, a május-júniusi érettségi vizsgaidőszakban lehet bevezetni.

Amit még megfigyelhettek, hogy az Oktatási Hivatal tapasztalatai alapján három kisebb ponton is módosítást tartalmaz az előterjesztés. Eddig mind a hármat mindenki üdvözölte, ugyanis adminisztrációcsökkenésről van szó, illetve egyenlőségi jogok érvényesítéséről. Gondolom, ezt mindenki láthatta, amikor áttekintette az anyagot.

Röviden ennyit gondoltam elmondani. Várom a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés ehhez az anyaghoz? *(Nincs ilyen jelzés.)*

Ez szakmai vizsga, mi ebben kevésbé vagyunk érintettek, bízván abban, hogy akik ezt kidolgozták, megfelelő szakértelemmel tették ezt. Úgy gondolom, ezt a tájékoztatást elfogadhatjuk.

Kérem, hozzunk erről határozatot, szavazzunk róla. *(Egyhangú egyetértés.)* Egyhangúlag elfogadtuk, köszönöm szépen. (48/2008.(11.13.) számú határozat.)

Köszönjük szépen.

Ezt az iratot viszont referens asszony nem ismeri, amelyet most osztottunk ki; ez a szakképzésre vonatkozik. Szerintem az egyebekben megtárgyalhatjuk, csak szerintem nem lesz olyan illetékes, aki erre válaszol, és szerintem Enikő sem illetékes benne, mert érinti a nyelvvizsga-bizottság kompetenciáját is. Hiszen itt az érettségi vizsga elismeréséről van szó, illetve az emelt szintű érettségi nyelvvizsgaként elismeréséről. Nem tudom, tetszik-e tudni ennek kapcsán valamit mondani nekünk.

MAROSÁN ENIKŐ: Nem ismerem az anyagot, nem tudok sajnós hozzászólni. Erről volt már más alkalommal is szó a nemzetiségi vonalon.

ELNÖK: Ez egy konkrét eset; hadd foglaljam össze röviden, miről van szó. Arról van szó, és az egésznek az a végkövetkeztetése, hogy aki nem az iskola tanulójaként, egykori tanulójaként tesz emelt szintű érettségi vizsgát, és ott bizonyos eredményt elér, ott a nyelvvizsga-bizonyítvány ekvivalencia nem érvényesül, mint ahogy az tanulói jogviszonyban álló esetében érvényesül. Tehát gyakorlatilag nem vonatkozik rá az, ami érdekes dolog.

Van tehát valaki, aki szlovákból középszintű érettségit tesz. *(Fábiánné Orosz Ibolya: De itt az intézmény volt tanulójáról van szó!)* Utána egy következő évben egy szintemelő érettségi vizsgát tesz, emelt szinten, elér egy bizonyos eredményt, de a nyelvvizsgálója nem érvényesül úgy, mint ha mondjuk, már első alkalommal emelt szintű érettségi vizsgát tett volna. Ez mindenesetre egy furcsa szabályozás.

MAROSÁN ENIKŐ: Ehhez legföljebb annyit tudnék hozzáfűzni, hogy ilyen jellegű kérdés már volt, egyébként a két tanítási nyelvű iskolák részéről érkezett ilyen jellegű

megkeresés. Azonban a 100/1997-es kormányrendelet azt foglalja magában, hogy „a bizonyítvány megszerzésekor”, tehát ez az egyetlen szó, amire hagyatkozhatunk, és valójában az Oktatási Hivatal ez alapján jól adja ki az érettségi bizonyítványt, amennyiben nem minősíti...

DR. PILLÉR GYÖRGYNÉ: De ebben az iskolában végzett!

MAROSÁN ENIKŐ: Igen, csak nem akkor, amikor megkapta a bizonyítványát. Tehát a később szerzett tanúsítványa már nem azzal egyenértékű, amit megkapott, mert a bizonyítványban nem lett leírva az, hogy neki ezzel a nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű az az érettségi vizsgája.

ELNÖK: Ugyanakkor ez az illető, ha mondjuk, nem a nemzetiségi iskolába, vagy nem ebben a rendszerben, hanem nyelvvizsgaközpont rendszerében tesz nyelvvizsgát, akkor kevesebb tudással, bizonyítottan kevesebb tudással, de megkapja azt a bizonyítványt. Amit tehát itt a kolléganő, a békéscsabai igazgatónő megfogalmaz, azt mondja, hogy „a nehezített vizsga miatt a rendszer a középfokú nemzetiségi szlovák nyelvoktatás megkerülésére ösztönzi a diákokat, ez viszont közösségünk számára rendkívül káros folyamat”. (*Medvegy Pálné: Igaza van.*) Egyébként ez német vonalon is előfordul, minden vonalon, mert ez a nehezített vizsga kevesebbet ér, mint az iskolarendszeren kívül letett vizsga.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Vagy pedig olyanok vannak, hogy elmegey nyelvintézetbe vizsgát tenni, miközben kötelező neki az érettségien a szerb nyelv és irodalom, azt eleve csak középszinten teszi le, és semmilyen értéke, semmilyen súlya nincs a vizsgának a hiúságán kívül, ugyanis előzőleg már sokkal többet kap az oktatás során tőlünk, mint amennyi ott kell, és így megkerüli az egész rendszert. Szerintem ez senkinek sem érdeke, hogy kevesebb munkával és kevesebb tudással, úgymond, jogosulatlanul előnyt élvezzen. Arról nem is beszélve, hogy ez hosszú távon valóban borzasztó károkat okoz a kisebbségnek, főleg, megint hangsúlyozom, a kicsiknek, mert mi egyébként is versenyezni próbálunk.

AGATICS HAJNALKA: Ebben teljesen mindegy, hogy kicsi vagy nem, mert ez mindenkinek probléma.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Azért úgy gondolom, egy német nyelvnek mások a viszonyai.

ELNÖK: Most hagyjuk ezt a megkülönböztetést, de egy dolgot hadd tegyek hozzá ehhez. Én ezt megfordítanám: te úgy mondtad, hogy jogosulatlanul. Nem biztos, hogy jogosulatlanul szerzi azt, viszont úgy gondolom, hogy a nagyobb teljesítményt valamilyen módon el kell ismerni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Én is úgy gondoltam, hogy a többet azt többel kellene honorálni, a kevesebbet kevesebbel, ami pedig itt nem történik meg.

ELNÖK: Igen. Ibolya?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Ezt azért is látom méltánytalannak, mert a később letett emelt szintű vizsgának minden más előnyeit élvezhetik a hallgatók. A következő felvételinél ugyanazt a pluszpontszámot megkapja, függetlenül attól, hogy itt a középfokú

vagy felsőfokú nyelvvizsgát nem kapja meg. És mi a helyzet az előrehozott vizsgával? Az sem akkor születik, amikor a bizonyítvány!

ELNÖK: Pontosan!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Az előrehozott vizsgával a harmadik év végén szerzi – beszéljünk erről – a nemzetiségi tanuló, emelt szintű vizsgát tesz nyelv és irodalomból, ezt megteheti, vagy OKTV-n annak idején megkapta, és a bizonyítvány kelte a következő tanévben van. Ezzel mi a helyzet?

ELNÖK: Hát igen...

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Úgy gondolom tehát, lehetne kezdeményezni, hogy a következő módosításnál kerüljön ki az az egy szó, hogy „abban az évben”.

ELNÖK: Ez kerüljön ki. Zsuzsa?

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! A tény az tény. A megítélésem alapján a levél és annak tartalma nagyon logikus, világos, tiszta. Ha ez az alvégeken problémát jelent, és a nemzetiségek számára kifejezetten romboló hatással van, mert azzal van, én tudomásul veszem és elfogadom az érettségi referens asszony szájából azt a hivatkozást, hogy „a bizonyítvány megszerzésekor”, de azt kérem, hogy a legközelebbi ülésre ez a téma kerüljön külön napirendi pontként az OKB asztalára. Mert azért vagyunk, hogy ha gondunk van, ha farkasszemet nézünk valamivel, ami probléma, akkor arról beszéljünk, illetékesek jelenlétében.

ELNÖK: Ezt jónak gondolom, persze igazán aktuális ez akkor lehet, mert rendeletmódosítás nélkül ez nyilván nem fog menni, ha tehát a rendeletmódosítás valamilyen módon aktuálissá válik.

Tessék, Zorica!

AGATICS HAJNALKA: Nem szeretnék szakmailag hozzászólni ehhez, hanem csak egy példát mondanék az én családomból. A lányom 12 évig járt egyrészt a Rózsák terére, utána szétvált az iskola, a horvát gimnáziumban érettségizett itt Pesten, és kapott egy középfokú nyelvvizsgát. Fél évvel utána a Rigó utcában vizsgázott, és most horvátból középfokú, szerbből pedig felsőfokú vizsgája van.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Amikor a kilencvenes években PhD-re pályáztam, feltétel volt a két nyelvtudás. Megkérdezem, hogy milyen nyelvekről van szó, mert feltételeztem, hogy angolról, németről vagy hasonlóról, de azt mondták, hogy mindegy. Erre föl én horvátból vizsgáztam. Vannak tehát ennek apróbb előnyei is.

ELNÖK: Nyilván változtatásra szorul a 100/1997-es számú rendelet, s a szükséges lépéseket ebben meg fogjuk tenni. Ezt persze akkor kellene beiktatnunk, amikor a rendeletmódosítás aktuálissá válik, mert így beszélhetünk róla, de a dolog elfelejtődik. Az Oktatási Hivatallal kell felvenni a kapcsolatot.

MEDVEGY PÁLNÉ: Azért hoztam el, mert most módosul a 100/1997-es rendelet.

ELNÖK: A kérdés az, hogy ezt még bele lehet-e venni.

PAULIK ANTAL: Javasoljuk az OKM-nek, vizsgálja meg, hogy még bele lehet-e venni.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Csak a szakképzésre irányuló követelmények módosulnak.

MAROSÁN ENIKŐ: Azt hiszem, hogy hosszabb egyeztetéseket kívánna ennek a témakörnek a módosítása.

PAULIK ANTAL: Az ombudsmannak szántátok ezt a levelet?

ELNÖK: Igen.

PAULIK ANTAL: Az ombudsman javaslata nyilván az lesz, hogy a szaktárca tegye meg a szükséges lépéseket.

ELNÖK: Ha van rá lehetőség, nyilván előkerül ez a téma.

Megfogalmazom a szövegszerű javaslatot. Az OKB kezdeményezi a 100/1997-es rendelet nyelvvizsga-ekvivalenciával kapcsolatos rendelkezésének módosítását.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A lényeg, hogy érvényesüljön a később letett emelt szintű érettségi vizsgák esetében is.

SIMON ISTVÁNNÉ: Gondoljátok, hogy most nem érvényesül?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nem bizony, mert utólag került be az emelt szintű.

SIMON ISTVÁNNÉ: De ez nem a rendelettel függ össze, hanem egy konkrét esetről beszéltek.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Abban az évben érvényesül, amikor a bizonyítványt megszerzi. A konkrét esetben a szlovák tanuló később tette le az emelt szintűt és akkor már nem érvényesült.

ELNÖK: Az Országos Kisebbségi Bizottság a Békéscsabai Szlovák Gimnáziumban előfordult eset kapcsán kezdeményezi a 100/1997.(VI.13.) kormányrendelet 54. §-ának a felülvizsgálatát. Az 54. §-ban benne van az a korlátozás, hogy az emelt szint nyelvvizsga-ekvivalenciája csak tanulói jogviszony esetén áll fenn. Ki fogadja el ezt a határozati javaslatot? *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a fenti határozati javaslatot. (49/2008.(11.13.) számú határozat.)

Köszönjük szépen referens asszony segítségét, a napirendi pont tárgyalását lezárom.

Következő napirendi pontunk az ÚMFT Regionális Operatív Programok 2009-2010. évekre szóló akciótervei társadalmi egyeztetés céljából közzétett anyagainak megvitatása.

Az előző OKB-ülésem Marticsek Dénes úr ígéretet tett arra, hogy az akciótervek egyeztetésébe az eddigieknél jobban bevonja az Országos Kisebbségi Bizottságot és az országos kisebbségi önkormányzatokat. E-mailen időben megkaptuk az ezzel kapcsolatos levelet. Az a feladatunk – csakúgy, mint az országos önkormányzatoknak –, hogy nézzük meg a terveket. A pályázatokból minket a 3. számú prioritás érint, a humán közszolgáltatások fejlesztése, amelyen belül többféle támogatási konstrukció van. Az országos

önkormányzatoktól egy levelet kaptam, amit Fuzik János elnök úr írt. Ő alapvetően az előző pályázatról ír, amely mindannyiunk számára sérelmes volt, hiszen az intézményeink közül egy sem nyert.

Azt nem mondanám, hogy mondva csinált okok miatt, mert pontozás történt, de miért csúszott le az első körben bekerült pályázatok közül, vagy miért csúsztak le ezek a pályázatok. Azt írja az elnök úr, hogy „a kiírandó ÚMFT ROP pályázatoknál fontosnak tartjuk az etnikai szempontok mellett a nemzeti kisebbségi kritériumok és feladatok, kultúra és anyanyelv ápolása, érdekvédelem, határon túli kapcsolatok, szociálisan hátrányos helyzetű nemzetiségi települések figyelembevételét és értékelését”. Ez a vélemény jött Fuzik elnök úrtól.

Amire konkrétan hivatkozhattam, és gondolom, Paulik főigazgató-helyettes úr ebben megerősít, hogy Kiss Péter kancelláriaminiszter úr beszélt az országos önkormányzatok elnökeivel, szóba került egy olyan információ, hogy a pályázatok elbírálásánál az OKM bizonyos pluszpontokat adhasson abban az esetben, ha ilyen intézményről van szó. Egy pont egyébként ebben a szövegben, ami az interneten található, a honlapon, foglalkozik a nemzetiségi oktatással, ez a 7., a projektkiválasztási szempontoknál volt egy olyan, hogy nemzetiségi oktatás esetén, ha ugyanazon kisebbséghez tartozó 8 gyermek jár az adott osztályba, csoportba, akkor azt a közoktatási törvény 3. melléklete alapján 100 százaléknak kell venni. Tehát a kapacitáskihasználtság miatt nem lehet ilyen értelemben a pályázatokat hátrányosan elbírálni.

Nekem ehhez kapcsolódóan lenne egy másik javaslatom, amit megbeszéltem elnök úrral, hogy ide a kiválasztási szempontokhoz be lehetne venni, hogy nemzetiségi oktatás esetén két tanítási nyelvű térségi integrált többcélú intézmények létrehozása, mintegy pluszként. Itt nem kistérségit írtam, mert erről a problémáról beszélünk, akár a szerbek, akár a horvátok vonatkozásában. Tehát: két tanítási nyelvű térségi integrált többcélú intézmények létrehozása nemzetiségi oktatás esetén. Ezt kiemeltem.

Ez lenne tehát a mi javaslatunk, amelyet most nem írásban hoztam, hanem szóban. Tessék parancsolni!

SIMON ISTVÁNNÉ: Ez az OKM-nek volt egy javaslata, tehát nem az OKM fogja elbírálni...

ELNÖK: Nem. Nem is erről volt szó.

SIMON ISTVÁNNÉ: ...hanem az OKM-nek volt egy olyan kezdeményezése, amire utalt Kiss Péter kancelláriaminiszter úr is, hogy amellet, hogy most úgy tűnik – és reméljük, ez így is lesz –, a törvény által garantált létszámszempontokat figyelembe fogják venni, ami nem történt meg például Hercegszántó esetében sem, ezt tehát most az NFÜ figyelembe fogja venni, és a pályázatok elbírálásánál jelen lesz.

Az is bekerült, mint látták, hogy a pályázók körénél is most ott van, hogy kisebbségi önkormányzatok is pályázhatnak. Ez sem volt korábban, ez ki lett egészítve, még a házon belüli egyeztetéskor.

Valamilyen módon a prémiumpontok számítását vagy valamilyen többletpontoknak az odaítélését kellene hangsúlyossá tenni, de nem pozitív diszkrimináció alapállásából, mert az EU ilyen nem ismer. Hanem az eleve meglévő hátrány ellensúlyozására. Mert a nemzetiségek szórványban élnek, mert önmagában is az, amikor területi elvű elbírálásról van szó, akkor a szórványban élő nemzeti és etnikai kisebbségek például ebből az okból, a szórvány okán is hátrányos helyzetben vannak, de egyéb hátrányok is vannak. Vagyis mintegy az eleve adott hátrányos helyzet ellensúlyozásaként kellene ezt felfogni, tehát mondjuk, hogy az esélyegyenlőség jegyében kellene tekinteni, hogy helyzetbe kerülhessenek az egyébként

hátrányos helyzetben lévő nemzetiségi intézményfenntartók, az alacsony létszám miatt, a szórvány miatt és sok minden egyéb miatt. Tehát úgy kellene ezt megfogalmazni. Hogy mit tudunk belőle megvalósítani, ezt majd meglátjuk, de mindenesetre ezt kell megpróbálni, és el kell indulnunk ezen az úton.

A másik az, hogy abban maradtunk az Országos Kisebbségi Bizottság legutóbbi ülésén, hogy az Országos Kisebbségi Bizottság véleményét és az országos önkormányzatok véleményét összegzi a tárca, és ez a minisztériumi felső vezetés, mondjuk, miniszter úr aláírásával megy tovább, mintegy nyomatékokat adva ennek a problémának. Merthogy az NFÜ képviselője, ha jól emlékszem, mondta, hogy az országos önkormányzatok meg az OKB tagjai részt vehetnek ebben a társadalmi vitában, hiszen ez nyilvános. Én úgy gondolom, hogy ha ezek a vélemények összegződnek, és a tárca aláírásával mennek tovább, talán nagyobb nyomatékokat sikerül ezeknek adni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Kik bírálják el ezeket a pályázatokat? Nyilván egy kritériumrendszer alapján, bizonyára, ez itt olvasható is. De testület? Bocsánat, lehet, hogy ez tudatlanság...

ELNÖK: Szakértők.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: De milyen típusú szakértők? Mert itt fölmerül egy csomó kérdés.

ELNÖK: Általában nem nagyon van információ a szakértők személyéről, ez nem nyilvános.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nem a személyéről konkrétan, hanem milyen körből, vagy mit kell elvégezniük, milyen szakmai kompetenciájuk kell hogy legyen azoknak, akik ezeket elbírálják?

SIMON ISTVÁNNÉ: Abban azért legyünk határozottan biztosak, hogy az EU-s pályázatok elbírálásánál olyan szigorú, az EU által előírt kritériumrendszer van, hogy nem laikusok bírálják el, hogy az arra alkalmas szakértői grémiumok bírálják el ezeket. Itt az a lényeg, hogy ezek általános szempontok, bizonyára, és nekünk most az a célunk, hogy amennyire lehet, nemzetiségi szempontokat is ebben érvényre lehessen juttatni. Tehát a kétség nem merül fel, hogy ezek szakmailag ott rendben vannak.

A másik pedig: nincs ráhatása. Azt látni kell, hogy ezek független bizottságok, tulajdonképpen elidegenedik teljesen, tehát a tárcáknak, az államnak ebbe nincs beleszólása. Az előkészületbe lehet, tehát formálhatunk és vihetünk bele olyan szempontokat, amelyekről úgy gondoljuk, hogy a korábbi fordulóban ezek hiányoztak, de onnantól kezdve nincs felülbírálati jogköre semmilyen államigazgatási szervnek és senkinek. Azért kellene most nagyon körültekintően mindazokat a szempontokat, amelyeket gondolunk, már az akcióterv előkészületei során, még amit lehet, bevenni, hogy a nemzetiségi oktatás szempontjai is ott érvényesüljenek. Mert onnantól kezdve nem lesz erre lehetőség, mint ahogy eddig sem volt beleszólásunk. Tudomásul kell venni a döntéseket.

ELNÖK: Tessék, Zorica!

AGATICS HAJNALKA: Elnök úr említette, hogy végül is senki nem hozott semmilyen javaslatot. Azt hiszem, az országos önkormányzatok itt valami félreértettek, legalábbis a horvátokból kiindulva gondolom, hogy a többiek is így gondolkodnak, mert nálunk a horvát irodavezető azt mondta, hogy a minisztérium adott nekik egy határidőt, és ők akkor nem az én határidőmhöz alkalmazkodnak, hanem majd amikor ti kértétek, akkorra meg fogják küldeni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Egyértelműen azt írtuk, hogy november 13-án napirendjére tűzi az OKB ezt a témát és eddig az időpontig küldjék meg a véleményüket. Mit lehet ezen félreérteni?

ELNÖK: Nyilván az tévesztette meg őket, hogy az NFÜ honlapján november 21-i dátum szerepel, és aki regisztrálja magát, közvetlenül is véleményt nyilváníthat.

SIMON ISTVÁNNÉ: Azt is leírtuk, hogy az összesített álláspontot elküldjük az NFÜ-nek. Én egyébként mind a három önkormányzattal beszéltem.

AGATICS HAJNALKA: A horvátok el fogják nektek küldeni, de most mást nem tudok mondani.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: A szlovének is gondolkoztak ezen a dolgon. A harmadik prioritáshoz hozzáfűznivalójuk nincs, viszont a regionális gazdaságfejlesztési prioritáshoz fűztek megjegyzéseket. Tudom, hogy ez nem ide tartozik, de megígértem nekik, hogy el fogom mondani.

SIMON ISTVÁNNÉ: Egyenesen az NFÜ-höz küldjék el.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Az ökológusokkal kapcsolatos véleményüket közvetlenül az NFÜ-nek fogják elküldeni. Köszönöm.

ELNÖK: Ha valaki tudja kezelni a rendszert, ott az összes véleményt megnézheti. Én nem tartozom ezek közé.

Ahogy főosztályvezető asszony mondta, nem a pozitívum szempontjából kell megfogalmazni ezeket a célokat. Ennek a szövegszerű változata problematikus lehet egy ilyen rendkívül tömör mondatba foglalva. Azt bele lehetne venni – amit támogatnék is, hiszen a kezdeményezésemnek is ez a lényege –, hogy a pályázatok elbírálásánál élvezzenek előnyt azok, akik az aprófalvas és szórt nemzetiségi eloszlás miatt iskolaközpontot akarnak létrehozni. Ezen belül is a többcélú kétnyelvű nemzetiségi iskolaközpontot kell kiemelni, ahol az óvodák, az általános iskolák és a gimnáziumok között is megvan az együttműködés. Egy olyan központ kialakítása a cél, ahol a helyi és a központi infrastruktúra is feljavítható. Ez a javaslatom lényege.

SIMON ISTVÁNNÉ: A szórvány miatt hátrányos helyzetű nemzetiségi kistelepüléseken. A minőségi oktatást segítheti elő szórványban olyan iskolaközpont létrehozása, amely kihat az adott térség összes nemzetiségi iskolájában az oktató-nevelő munka minőségére. S nemcsak az országos önkormányzatok által fenntartott intézményekére, hanem az olyan két tannyelvű, a térségre komoly kisugárzással bíró intézményekére is, amelyeket érdemes előtérbe helyezni. Az más kérdés, hogy három intézmény fejlesztése elengedhetetlen. Az egyik ilyen típusú feladatokat ellátó intézmény a békéscsabai tizenkét osztályos iskola, amelyik teljes egészében felújításra szorul, miközben a tartalmi munka ott

magas színvonalú. Ugyanez a helyzet a pécsi német iskolával, amelyik tulajdonképpen semmilyen beruházási forráshoz nem jutott. Ez is bővítésre és felújításra szorul, főleg a kollégium.

ELNÖK: A kollégium is, az általános iskola is és a gimnázium is.

SIMON ISTVÁNNÉ: Hasonló a helyzet a hercegszántói iskolával. Senki nem gondolta volna, hogy ilyen fejlődésnek indul, kinövi a kollégiumát, és emiatt nem tud tovább fejlődni. Ezenkívül még lehetnek aprófalvas, szociálisan hátrányos térségekben működő nemzetiségi nyelvoktató iskolák, amelyek szintén felújításra szorulnak.

Nézzük meg tényleg, mi az az esélyegyenlőség és hátránykiegyenlítés, mert az EU nem ismer semmilyen, sem hátrányos, sem előnyös megkülönböztetést.

ELNÖK: Kérjük akkor, hogy egy szövegszerű változatban ez jelenjen meg, amiben itt egyetértettünk.

Ezt a napirendet ezzel lezárhatjuk, azzal, hogy a szövegszerű változatot eljuttatjuk a bizottsági tagoknak, amiben a hátrányos helyzet, a szórványban élő kisebbségek, valamint a szocializációs közeg biztosítása a közoktatási intézményeken keresztül, ez a három dolog szerepeljen ebben. Kérem, hogy hozzunk erről határozatot, hogy ilyen módon szülessen meg egy ilyen szöveg. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen, ezzel egyetértettünk. (50/2008.(11.13.) számú határozat.)

Az „egyebek” közt a következő dolgot szeretném szóba hozni. A miniszter úrnak írt levelem rendeződött, azt hallottuk itt, Bencze Márta szaktanácsadó asszony elmondta.

Térjünk most rá a „Tankönyv fordításának értékelőlappja” című anyagunkra. Ezt mindenki megkapta. Hallgassuk meg osztályvezető asszony bevezetőjét ehhez az értékelőlaphoz.

MAGYAR ZITA: Köszönöm szépen. Elnézést kérek, mert valóban későn küldtük ezt ki. Ennek az oka az, hogy nem volt ilyen irányú igény, most viszont hirtelen bejöttek, és semmiképpen nem szerettem volna, ha ez a következő OKB-ülésre marad.

Tájékoztatásul elmondom, hogy 16 kérelmet jelzett nekünk a Nemzeti Tankönyvkiadó, ennek egy része már bejött, német, szerb és szlovák kéziratok, tehát a referenseket bizonyára fogják keresni a kolléganőim szakértői megkeresések ügyében. Úgy gondoltam, hogy akkor már mindenképpen aszerint haladjunk, hogy valóban csak fordítási adatlapot kapjanak, ami a kérés volt. Ezért van az, hogy ilyen hirtelen és ilyen sürgősen hoztam ide, és még egyszer elnézést kérek mindenkitől.

A fordítási adatlapot megpróbáltuk a kérésnek megfelelően módosítani. Kivettük belőle az ábrákra vonatkozó részeket, mivel a kéziratokban legtöbbször csak jelzésértékűen jelenik meg az ábra. A 6. pontba beletettük a tankönyvvé nyilvánítási engedélyt, ami azért fontos, mert ha megnézi a szakértő kolléga, akkor az számunkra is és a bizottság számára is teljesen egyértelművé válik. Mivel a rendeletben benne van, hogy abban a könyvben, amelyik tankönyvi engedélyszámot kapott, azt szerepeltetni kell, ha a szakértő kinyitja a magyar nyelvű könyvet, az első oldalon látja, hogy benne van-e az engedélyszám, és ha benne van, akkor kipipálja. Nem azt kérjük a szakértőtől, hogy a mi adatbázisunkban kezdjen el kutakodni, mert ez egyből kiderül a könyvből.

Ez egy munkaanyag, és ha a bizottság bármilyen módosítást kér, mi azt meg fogjuk tenni. Megpróbáltuk úgy átdolgozni, hogy arról szóljon, ami a szakértő feladata, és ne legyenek benne olyan plusz dolgok, amik feleslegesen rabolják az idejét, ráadásul olyan dolgokat is felvethetnek, amelyek a magyar nyelvű kiadást kérdőjelezzik meg. Ezt mindenképpen el kell kerülni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Zorica!

AGATICS HAJNALKA: Nagyon örülök ennek a módosításnak, mert a fordítást ellenőrzőnek az eddigiekkel ellentétben így csak arra kell összpontosítania, ami a feladata. De lenne egy kérdésem. Az 1. pontban „a tanulók tipikus fejlettségi szintjének való megfelelés” tartalmat vagy nyelvet jelent? Mert ha tartalmat jelent, akkor megint ott vagyunk, ahol voltunk. Az természetes, hogy a két tannyelvű iskolákban az alsó tagozatosok tankönyvei – de még az ötödik osztályosoké is – le vannak fordítva, mert egy negyedikes-ötödikes gyerek nyelvi szintje nem ugyanolyan, mint egy nyolcadikosé vagy tizenkettedikesé, aki az érettségire készül.

MAGYAR ZITA: Az a), b) és c) pontot úgy próbáltuk kialakítani, hogy a szakértő lássa, a megfelelés kimondottan a nyelvre vonatkozik. Ezért írtuk bele azt, hogy „az adott nyelven”.

AGATICS HAJNALKA: Bocsánat, de mivel későn kaptuk meg, ezt már nem vettem észre.

MAGYAR ZITA: A szempont valóban elmaradt, de így pontosítottam.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Én nagyon szépen köszönöm ezt az új szempontsort. Nekem már évek óta vesszőparipám, hogy nem az általános szempontsor alapján kell elbírálni a fordításainkat.

Lenne viszont egy megjegyzésem. Az általános etikai követelményeknél legyen egy hallgatólagos megállapodás, hogy a fordítást ellenőrző szakértők – akik többnyire nyelv- és történelem szakos tanárok – akkor fejték ki a véleményüket, ha valóban komoly észrevételük van, hiszen a magyar nyelvű tankönyv már megfelel az általános szempontsornak. A mi tanulóink a magyar nyelvű tankönyvből tanulnak. Ha a magyar nyelvű tankönyv nem felelt volna meg az általános szempontsornak, akkor nyilván már sikítottak volna, hogy sértő vagy nem megfelelő dolgokat tartalmaz. Azt hiszem, érdemes ezen elgondolkodni, s urambocsá' ezek akár még el is hagyhatók. Egyébként valóban a nyelvi minőségre irányul a szempontsor.

Annak pedig külön örülök, hogy a 6. pont bekerült, hiszen pont román nyelvterületen fordult elő, hogy egy olyan tankönyvet, illetve munkafüzetet fordítottak le, amelyik nem rendelkezett engedélyszámmal és nincs forgalommal a magyar közoktatásban.

Összegezve: ez az, aminek lennie kell és köszönjük szépen.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Felvetődött már az, hogy a kiadványt melyik helyesírás szerint kell elbírálni. Talán a horvátoknál fordult elő, hogy az egyik szakértő azt mondta, így jó, a másik meg azt, hogy úgy. Nem kellene beleírni azt, hogy a helyesírás az anyaország értelmező szótára szerint alkalmazandó?

AGATICS HAJNALKA: Nem. Nálunk rendeződött a helyzet. Az iskolák feladata, hogy mindig az anyaországban hatályos legutolsó helyesírás az irányadó. A négy évvel ezelőtti tankönyveket majd az utánnomáskor kell kijavítani. Ez nálunk valóban probléma volt, de úgy tűnik, már megnyugodtak, mert Horvátországban két éve nem nyúltak hozzá a helyesíráshoz.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Én is azt tartom helyesnek, hogy az anyaországban hatályos legutolsó helyesírás legyen az irányadó, s ezt zárójelben ide lehetne írni. De ha nem

helyeslitek, akkor nem kell. Megmondom, hogy miért gondoltam erre. Tegnap fordítottam egy parlamenti keretszerződést, és három embert kérdeztem meg, hogy kell írni szerbül azt, hogy „szerződő felek”, „Európai Unió” és „keretszerződés”, és a három ember háromféle megoldást javasolt, holott mind a három akadémikus. Ibolyának igaza van abban, ha ezt rugalmasan kezeljük, akkor nem lesz belőle gond, csak eszembe jutott a horvát eset, amikor oda-vissza ment a bunyózás.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Szerintem azért nem kell beleírni, mert a szempontsor struktúrája nem engedi meg. Ha ezt megtennénk, akkor valamennyi szempontnál részletezni kellene bizonyos alszempontokat, például a nyelvezetnél, a stílusnál stb. Ez így jó, ahogy van.

MAGYAR ZITA: A fordítónak is meg kell néznie, hogy a fordítás során nem került-e bele a szövegbe olyasmi, ami nem odavaló. Ha a fordítást ellenőrző szakértő azt írja be, hogy „igen”, a szöveges értékelésben pedig egy összefoglaló mondatban azt, hogy egyébként pedig „nem”, azt mi elfogadjuk. Csak akkor kérünk tőle részletezést, ha talál benne valamit. Ez így reális.

ELNÖK: Nekem lenne ennek kapcsán egy kérdésem. Ez tényleg egy rendkívül jó anyag. Az 5. pontnál jól értem-e ennek az a) és b) pontját? Tehát hogy a tartalmi megegyezés nem jelent szó szerinti megegyezést – én ezt így értelmezem –; illetve az a) pontnál, hogy a szerkezet megegyezik. Ugyanis én azzal a problémával szembesülök – én is fordítottam tankönyvet –, hogy a magyar nyelvnek annyira bonyolult volt a szerkezete, hogy az 5. osztályban két tannyelvűnél sem vihető át teljesen egy az egyben. Tehát változtatni kellett a szövegen ahhoz, hogy az az első szempontnak megfeleljen.

Én tehát jól értem, ez nem ilyen megfelelést jelent?

MAGYAR ZITA: Igen. Azt gondolom, bízunk azért annyira a szakértőinkben, hogy le fogja írni, hogy nagyon egyetért azzal, hogy nem szó szerint fordították le, mert pontosan az lenne a cél, hogy a gyerekek megértsék, és tartalmilag ő ezt elfogadhatónak tartja. Tehát a pontozás alapján, és ha a szakértő ezt egy mondatban így leírja, azt gondolom, ez rendben lesz. Egyébként is utána ide fogjuk hozni, illetve a referens látni fogja ezt a szakértői értékelőlapot, és a bizottság bizonyára tudni fogja, hogy ez az oka, hogy nem szó szerinti fordítás történt. Mi tehát biztos, hogy nem fogjuk megkövetelni, hogy azt írja ide a szakértő, hogy szó szerinti fordításnak megfelel, tehát ez egészen biztos, hogy nem a hivatalunk feladata.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

MAGYAR ZITA: Az összesből talán ki fog ez derülni a szakértő számára is.

AGATICS HAJNALKA: Elnézést, nem biztos, hogy teljes egészében megértettem, amit kérdeztél, Gábor. Az 5/b pontnál az szerepel, hogy „egyes leckéinek tartalma megegyezik”.

ELNÖK: Igen, tehát nem szó szerint.

AGATICS HAJNALKA: Így van. Ez azt jelenti, amit te mondtál, hogy tartalmilag megegyezik, mert valóban így van, ahogy te mondtad, hogy a magyar könyveket borzalmasan bonyolultan fogalmazzák.

ELNÖK: A fordítás értékelőlapjához van-e még hozzászólás? *(Nincs.)* Amennyiben nincs, megköszönjük és jóváhagyjuk. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönjük szépen. (51/2008.(11.13.) számú határozat.)

MAGYAR ZITA: Köszönöm szépen. Még egy megbízásom van, amit szeretnék elmondani. Van egy olyan jellegű problémám, hogy amikor a múltkori bizottsági ülésen itt voltam, és megtárgyaltuk az eljárásrendet, akkor a tankönyvhosszabbítások kapcsán felmerült az, hogy szeretné a bizottság, ha szakértő nézné meg, ugyanúgy, mint a magyar könyvek esetében, öt év után.

Itt egy kis türelmet kell kérnem, és a jogalkotó felé kell ezt a bizottsági javaslatot továbbítani. Mert amikor én visszamentem ezzel a javaslattal, a jogászaink is megnézték, és olyan jellegű probléma merült fel, hogy igen, valóban, ez a kérés biztosítható, a rendelet jelenlegi állapotában azonban ezeknél a könyveknél nem kérünk eljárási díjat. Ez pedig azt jelenti, hogy pénzügyileg mi nem tudjuk azt bizonyítani, hogy mi alapján fizetünk a szakértőknek. Az viszont nem várható el egyetlen szakértőtől sem, hogy ezt ingyen meg. Csak azoknál a tankönyvhosszabbításoknál kértünk ilyet, ahol kettévették a munkafüzetet meg a könyvet, ott fizetnie kellett valamennyi eljárási díjat. S valahogy ezt a rendeletben úgy kellene megjeleníteni, hogy erre egy külön szabályozás legyen, ne pedig ugyanazt alkalmazzák, mint a magyar nyelvű könyvek esetében, amennyiben ez lehetséges, hiszen itt pályázatos könyvekről és nagyon kis példányszámokról van szó, hogy ez az eljárási díj ne hogy megnövelje a könyvek forgalmi díját. Tehát valahogy ezt a kettőt kell nekünk úgy összehozni, a jogalkotó felé valami olyan javaslatot letenni, hogy a kettő szinkronban legyen, tehát valóban tudjunk a szakértőknek fizetni, ugyanakkor viszont az eljárási díj a pályázatból, az előzetes elbírálásból..., tehát ez egy sokkal hosszabb procedúrán keresztülmenő könyv, mint ami egyébként a többi könyvre érvényes. Ezt bele kellene majd tennünk, valahogy úgy, hogy ez ne növelje a könyveknek olyan mértékben a díját, ami újabb terheket jelentene az iskolák és a tanulók számára.

Úgyhogy ebben az esetben kis türelmet kérek. A javításnál ez azért nem okoz gondot, mert ott eleve fizet eljárási díjat, és abba mi bele tudjuk kalkulálni azt a díjat, hogy nem csak a referensnek küldjük ki, hanem szakértőnek, de ebben az esetben ezt problémaként éljük meg. Elnézést kérek, de ezt nekünk valahogyan a rendelet módosításánál kell majd érvényesíteni, úgyhogy ennyi türelmet hadd kérjek még ezzel kapcsolatban. Illetve ha bárminemű ötlet van ezzel kapcsolatban, hogy a jogalkotó felé milyen javaslattal éljünk, akkor én azt nagyon szívesen veszem, akár e-mailben is.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e kérdés osztályvezető asszonyhoz? *(Nincs.)*

Egyéb probléma van-e, amit az „egyebek” között felvetni kíván valaki? Igen, Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Mintha úgy emlékeznék rá, hogy egy olyan fél évvel, kilenc-tíz hónappal ezelőtt volt arról szó, hogy a tankönyvpályázat következő fordulója november végén lesz kiírva. Tudom, hogy már nagyon unalmas vagyok, de muszáj megkérdeznem, mert nem is a végekről, hanem az alvégekről folyamatosan érkezik hozzám, hogy mikor lesz ez már. Akkor azt mondtam, úgy emlékszem, november 29-ét mondott a hölgy, azt hiszem, éppen ebben a teremben voltunk akkor is. Azt szeretném, ha bekerülne a jegyzőkönyvbe, hogy ezt a kérdést én föl tettem, bár sajnálom, hogy nincs itt főosztályvezető asszony, hogy erre esetleg válaszoljon. Nekem fontos lenne ezt tudni, hogy ez még áll-e, vagy módosult, vagy mi lesz.

ELNÖK: Benne lesz a jegyzőkönyvben, Jovánka, mert gondolom egyébként, ez a kérdés mindannyiunk kérdése. A jegyzőkönyvben egyébként utána lehet nézni pontosan, hogy mi hangzott el annak idején.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Egy kérésünk lehetne? Olyan nagyon régen készült ez a jegyzék, ami a pályázatba majd bekerül. Megkaphatnánk áttekintésre még egyszer, hogy nem maradt-e ki valami?

ELNÖK: Ez tehát az a prioritási lista.

HORVÁTH ÁGNES: Az önkormányzatok által is elfogadott prioritási lista.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Azért szeretném kérni, mert nagyon régen láttuk.

ELNÖK: Megkérjük erre Kerner Annát.

HORVÁTH ÁGNES: Amint visszatér Kernes Anna éves szabadságáról, továbbítom neki ezt a jegyzőkönyvet.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Kérjük meg, hogy legyen szíves, küldje el e-mailben, nézzük át, és okézzuk az új pályázati kiíráshoz a listát.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: És egyáltalán hogy mikor lesz az új pályázati kiírás?

ELNÖK: Osztályvezető asszony hátha tud nekünk ezzel kapcsolatban felvilágosítást adni.

MAGYAR ZITA: Ha lehet egy javaslatom, ha a bizottság újból megkapja ezt a prioritási listát és okézza, akkor lehet, hogy érdemes lenne összevetni a tankönyvjegyzékkel bizonyos szinten. A tankönyvjegyzék megtalálható a KIR honlapján, de pdf formátumban nagyon szívesen én is megküldöm. Mert akkor ott a kettőt esetleg össze lehet vetni, hogy valóban, amelyek a prioritási listán elől szerepelnek, élő engedélyszámmal rendelkező könyvek legyenek. *(Fábiánné Orosz Ibolya: Mi most az eredetiről beszélünk.)* Tudom, csak azért mondom, hogy amikor az eredetiről beszélnek, akkor lehet, hogy közben annak már lejárt az engedélyszáma, és esetleg már nincs rajta a tankönyvjegyzéken, mert nem adta be a kiadó újból engedélyeztetésre, mert ilyen jellegű volt az előző probléma.

AGATICS HAJNALKA: Az eredetinél biztosan nem, mert minden eredeti tankönyvből csak egyetlen példánya van.

MAGYAR ZITA: Én a magyar nyelvű eredetire gondolok.

AGATICS HAJNALKA: Nálunk az eredeti azt jelenti, hogy irodalom, nyelvtan és népismeret.

ELNÖK: Azzal zárjuk le ezt a témát, hogy Horváth Ágin keresztül megkérjük Kerner Annát, hogy a listát e-mailen juttassa el hozzánk.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Mikor lesz erről tájékoztatás?

ELNÖK: Gyanítom, hogy ők nem fognak erről tudni, a kérdést ettől függetlenül fel lehet nekik tenni.

Legközelebb előreláthatólag december 18-án, csütörtökön találkozunk. Bármilyen változás esetén időben értesíteni fogjuk a bizottsági tagokat.

Van-e még valami az egyebek között? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, megköszönöm az aktív közreműködést és az ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 38 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

<u>Általános bevezető</u>	4
<i><u>A napirend elfogadása</u></i>	4
<u>Tájékoztató a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló törvény közoktatást érintő fejezeteiről</u>	4
<i><u>Bencze Péterné (PM) tájékoztatója</u></i>	4
<i><u>Simon Istvánné kiegészítése</u></i>	8
<i><u>Hozzászólások</u></i>	9
<u>Előterjesztés az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997.(VI.13.) kormányrendelet módosításáról</u>	12
<i><u>Marosán Enikő tájékoztatója</u></i>	12
<i><u>48/2008.(11.13.) számú határozat</u></i>	13
<i><u>További észrevételek</u></i>	13
<i><u>49/2008.(11.13.) számú határozat</u></i>	16
<u>Az ÚMFT Regionális Operatív Programok 2009-2010. évekre szóló akciótervei társadalmi egyeztetés céljából közzétett anyagainak megvitatása</u>	16
<i><u>Az elnök tájékoztatója</u></i>	16
<i><u>Simon Istvánné kiegészítése</u></i>	17
<i><u>Hozzászólások</u></i>	18
<i><u>50/2008.(11.13.) számú határozat</u></i>	20
<u>Egyebek</u>	20
<i><u>Tankönyvfordítási értékelőlap</u></i>	20
<i><u>51/2008.(11.13.) számú határozat</u></i>	23
<i><u>További felvetések</u></i>	23

